

Kalevi Säkkinen

Meren salaisuuudet

Sasun ja Sannin suuri löytö

Kalevi Säkkinen

Merensalaisuudet

Sasun ja Sannin suuri löytö

Tervetuloa mukaan jännittävään seikkailuun!

Sasu ja Sanni ovat valmiita uusiin seikkailuihin, joissa mielikuvitus ja luonto yhdistyvät ainutlaatuisella tavalla.

Tästä alkaa jännittävä mielikuvitusmatka. Sasu ja Sanni sukeltavat mielikuvituksensa avulla meren salaisuuksiin, joissa jokainen löytö tuo uuden ihmeen.

Lähde mukaan Sasun ja Sannin jännittävälle matkalle, jossa luonto inspiroi, ja joka on täynnä seikkailua!

Tämä kirja sopii mainiosti tytöille ja pojille, lapsille ja nuorille, kummitädeille ja kummisedille, äideille ja isille, mummoille ja papoille.

Tämä kirja sopii hyvin jatkoksi kirjaan 'Sasun ja Sannin keväiset luontoretket'.

© Kalevi Säkkinen 2025

Kansi ja kuvituskuvat: tekoälytyökalulla (Dall-E, OpenAI)

Valokuvat: Kalevi Säkkinen

Taitto: Kalevi Säkkinen

ISBN: 978-952-80-9609-2

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki,
bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

Tässä on SASU, pieni poika, joka rakastaa luonnon tutkimista. Sasun maailma on täynnä iloa ja uteliaisuutta! Joskus Sasun mielikuvitus pääsee valloilleen, mikä johtaa jännittäviin seikkailuihin.

Tässä on SANNI, Sasun pieni ja iloinen sisko. Usein hän lähtee Sasun mukana pihaleikkeihin ja jännittäville mielikuvitusmatkoille.

Kun Sasun ja Sannin kioskin lumijäätelöt alkoivat sulaa auringossa, Sasu keksi uuden idean.

"TEHDÄÄN PURO!" hän ehdotti ja alkoi kaivaa kinoksen alle pientä uraa sulamisvedelle.

Sanni liittyi mukaan, ja pian vesi virtasi heidän tekemäänsä "kanavaan".

"Se on kuin oikea joki!" Sanni huudahti innoissaan ja haki pienet oksat, jotka hän asetti virran poikki silloiksi. Sasu puolestaan veisteli jäiden palasista veneitä, joita he laskivat kilpaa kanavaa pitkin. "Tämä kevätjoki on maailman paras lelu!" Sasu julisti.

Illan tullen lapset olivat märkiä ja naurusta uupuneita, mutta heillä oli takanaan päivä täynnä hauskoja seikkailuja.

"Huomenna tehdään kanootti ja purjehdusretki," Sanni ehdotti, ja Sasu nyökkäsi. Kevään leikit olivat vasta alussa.

* * *

Seuraava aamu valkeni kirkkaana ja tuulisena. Kevätaurinko lämmitti pihaa, ja sulamisvesien puro virtasi entistä vilkkaammin edellisen päivän urassa. Sasu ja Sanni olivat valmiina suureen suunnitelmaansa:

KANOOTTI JA PURJEHDUSRETKI!

Sasu haki vajasta AALTOPAHVILAATIKON, joka oli täydellinen kanootin rakentamiseen. "Tämä kelluu aalloilla varmasti," hän ilmoitti vakavana. Sanni oli vastuussa purjeen keksimisestä. Hän sitoi oksaan ison muovipussin ja julisti: "Tässä on meidän purje!"

He laskivat aaltopahvikanoottinsa varovasti puroon. Sasu työnsi sitä kepillä eteenpäin, ja Sanni seiso vieressä purje valmiina.

"Nyt mennään kohti seikkailuja!" Sanni huudahti ja juoksi vierellä, pitäen purjetta pystyssä.

Vesi virtasi nopeasti, ja kanootti kiisi alavirtaan. "Tämä toimii! Me ollaan oikeita tutkimusmatkailijoita!" Sasu julisti. Hän ohjasi kanoottia niin, ettei se törmännyt oksiin tai pieniin kiviin, jotka nousivat esiin puron mutkissa.

Pian puro teki jyrkän käännöksen, ja kanootti ajautui veden pyörteeseen. "Aaltoja!" Sanni kiljui ja heilutti purjettaan villisti. Mutta juuri silloin aaltopahvikanootti oli kastunut läpimäräksi ja alkoi upota.

"Apua, me upotaan!" Sasu huusi, mutta naurusta päätellen hän ei ollut kovin huolissaan. Sanni nappasi purjeensa ja hyppäsi rannalle, kun taas Sasu veti märän kanootin maihin. "No, ehkä me tarvitaan vähän parempi vene," hän totesi, naama naurussa.

* * *

Epäonnistuminen ei kuitenkaan lannistanut heitä. "TEHDÄÄN LAUTTA!" Sanni ehdotti. He keräsivät isoja risuja ja sitaisivat ne yhteen vanhalla narunpätkällä, jonka Sanni oli löytänyt pihan laidalta. Uusi vesikulkuneuvo oli huomattavasti vakaampi, ja he pääsivät jatkamaan purjehdusretkeään.

Kun he laskivat lautan veteen, Sanni kiipesi sen päälle. Sasu työnsi lauttaa liikkeelle kepillään ja julisti: "Tämä on paras alus, mitä koko maailmassa on nähty!"

He matkasivat yhä syvemmälle pihan puron mutkiin, kunnes puro loppui pieneen lätäkköön. "Tämä on meidän uusi satama," Sanni sanoi ja hyppäsi maihin. He löysivät kivien joukosta sammakoita, jotka he nimesivät laivaston kapteeneiksi.

Kun aurinko alkoi laskea, Sasu ja Sanni kahlasivat märkinä mutta onnellisina takaisin kotiin. "Meidän täytyy rakentaa vielä isompi laiva ensi kerralla," Sanni pohti.

Sasu nyökkäsi. "Ja ehkä me löydetään oikea meri!" hän lisäsi haaveillen.

* * *

Seuraavana päivänä Sasu ja Sanni päättivät lähteä tutkimusmatkalle etsimään "oikeaa merta". Aurinko paistoi lämpimästi, ja sulamisvedet virtasivat edelleen vilkkaasti. Puro oli heidän suurin johtolankansa – se voisi johdattaa heidät suurempaan veteen, ehkä jopa "mereen".

"Me tarvitsemme kartan ja varusteet," Sanni sanoi vakavana. He piirsivät vanhalle paperinpalalle kartan, johon merkittiin puron mutkat, sillat ja isot kivet. Sasu haki keittiöstä evääksi leipäpaloja ja täytti vanhan limonadipullon vedellä. "Jos meri on kaukana, tarvitsemme energiaa," hän selitti.

Kun kaikki oli valmista, he asettuivat "lauttaansa" – risuista sidottuun alukseen, jonka he olivat parantaneet edellisen päivän retken jälkeen. Sasu työnsi lautta eteenpäin pitkällä kepillä.

Matka oli jännittävä. He ohittivat "LOHIKÄÄRMEKIVEN", joka oli iso, sammaloitunut kivi puron reunalla. "Lohikäärme vartioi meren sisäänkäyntiä," Sasu kuiskasi ja työnsi lauttaa nopeammin kiven ohi.

Puro mutkitteli kohti metsää, ja lapset pysähtyivät tutkimaan ympäristöä. "Mikä tuo on?" Sanni kysyi ja osoitti puroon kaatunutta puunrunkoa. He päättivät, että se oli vanhan sillan jäänteitä. "Täällä kulki varmaan meren kansan salainen reitti," Sasu arveli.

Lopulta puro leveni lätäköksi, joka heidän mielikuvituksessaan oli meren alkupiste. "Me löysimme sen! Tämä on pieni meri!" Sanni julisti ja hyppäsi rannalle tutkimaan. He löysivät vesikasveja ja pieniä kiviä, jotka kiilsivät auringossa. "Nämä ovat merikristalleja," Sasu sanoi vakavana ja keräsi muutaman talteen.

Mutta vaikka pieni meri oli kaunis, Sasu ei ollut täysin tyytyväinen. "Meidän täytyy jatkaa, ehkä oikea meri on vielä kauempana," hän sanoi. Sanni nyökkäsi. "Tämä oli vasta ensimmäinen pysähdys."

Palatessaan kotipihaan he suunnittelivat jo seuraavaa tutkimusmatkaa. "Seuraavaksi me rakennamme isomman veneen, joka kestää isommat aallot," Sanni sanoi innokkaana. "Ja ehkä löydämme myös meren aarteita!" Sasu lisäsi. Kevään puroleikit eivät olleet vain leikkiä – ne olivat portti seikkailuihin, jotka jatkuisivat aina, kunnes oikea meri löytyisi.

* * *

Seuraavana päivänä Sasu ja Sanni päättivät, että nyt olisi aika löytää "oikea meri". He valmistautuivat huolellisesti: he rakensivat lauttaansa lisää tukirakenteita ja asensivat vanhasta haravasta tehdyn "peräsimen". Sanni otti mukaansa suurennuslasin, jotta he voisivat tutkia merikristalleja tarkemmin. "Merellä voi olla myös muita salaisuuksia," hän sanoi.

Aurinko paistoi kirkkaalta taivaalta, ja puro solisi kutsuvasti. Lapset lähtivät jälleen seuraamaan sitä, mutta tällä kertaa he päättivät mennä pidemmälle kuin koskaan ennen.

Puro vei heidät tiheän metsän halki, ja he pysähtyivät tutkimaan jokaista kiveä ja juurakkoa.

"Tämä näyttää kuin joku olisi rakentanut muurit," Sasu huomasi, kun puro virtasi kahden suuren KIVIRÖYKKIÖN välistä. "Ehkä tämä on meren portti!" Sanni sanoi innoissaan.

He jatkoivat matkaa, ja pian puro laajeni suureksi lammeksi. Lammen rannalla oli VANHA VENE, jonka joku oli ilmeisesti hylännyt vuosia sitten.

"Tämä voisi olla oikea merivene!" Sasu huudahti. He kiipesivät veneeseen ja kuvittelivat, että se kellui suurilla aalloilla.

Mutta vaikka lampi oli iso, se ei ollut tarpeeksi suuri ollakseen meri. "Meidän täytyy mennä vielä pidemmälle," Sanni sanoi päättäväisesti.

He päättivät jättää veneen lammen rannalle ja jatkaa jalan. Metsän reuna häämötti kaukana, ja kun he saapuivat sinne, he näkivät jotain, mikä sai heidät pysähtymään. Edessä avautui laaja järvi, jonka vesi kimmelsi kuin timantit. Tuuli puhalsi lempeästi, ja aallot lipuivat rantaan aivan kuin tervehtiäkseen heitä.

"Tämä on MERI!" Sanni huudahti riemusta. Sasu seiso hiljaa hetken ja nyökkäsi sitten. "Oikea meri," hän sanoi.

He juoksivat rantaan ja kahlasivat varovasti veteen. Sanni otti suurennuslasinsa esiin ja alkoi tutkia kiviä, jotka näyttivät nyt entistä kauniimmilta. Sasu etsi rannalta ajelehtivia oksia ja päätti

Sasu ja Sanni rakastavat seikkailuja, mutta tämä kesä tuo mukanaan jotain aivan erityistä!

Kun he purjehtivat kohti pientä saarta ja löytävät vihjeitä merenkuninkaan kadonneesta kruunusta, he ymmärtävät, että heidän mielikuvituksensa leikki onkin totta.

Onnistuvatko Sasu ja Sanni palauttamaan kruunun merenkuninkaan valtakuntaan?

"Meren salaisuudet: Sasun ja Sannin suuri löytö" on täynnä mielikuvituksen voimaa ja jännittäviä hetkiä, jotka tempaavat mukaan niin pienet kuin suuretkin lukijat.

